

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2019/794

z dnia 15 maja 2019 r.

w sprawie skoordynowanego planu kontroli w celu ustalenia rozpowszechnienia niektórych substancji migrujących z materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 3519)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53,

po zasięgnięciu opinii Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Komisja może, jeśli zostanie to uznane za niezbędne, zalecać skoordynowane plany kontroli organizowane *ad hoc* w celu ustalenia rozpowszechnienia zagrożenia w paszy, żywności lub zwierzętach.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ustanowiono ogólne wymogi dotyczące bezpieczeństwa materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością („materiały do kontaktu z żywnością”), w szczególności w odniesieniu do migracji składników materiałów do kontaktu z żywnością do żywności. Ponadto zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia ustanowiono szczególne środki dla grup materiałów do kontaktu z żywnością. W szczególności w odniesieniu do materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 10/2011 ⁽³⁾ ustanowiono wykaz substancji dozwolonych. Niektóre z tych substancji dozwolonych podlegają również ograniczeniom, w tym limitom migracji specyficznej (SML), które ograniczają ich migrację do żywności lub na żywność.
- (3) Informacje dostępne w ramach systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF), zgłoszone zgodnie z art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, wskazują na różne przypadki braku zgodności w odniesieniu do migracji niektórych substancji z materiałów do kontaktu z żywnością. Obecnie jednak brakuje odpowiednich informacji, aby w wystarczającym stopniu określić rozpowszechnienie tych substancji – migrujących z materiałów do kontaktu z żywnością – w żywności.
- (4) Pierwszorzędowe aminy aromatyczne („PAA”) to rodzina związków chemicznych; część z nich jest rakotwórcza, a co do innych istnieje podejrzenie, że są substancjami rakotwórczymi. W materiałach do kontaktu z żywnością PAA mogą powstawać z substancji dozwolonych, jak też w wyniku obecności zanieczyszczeń lub produktów rozpadu oraz w wyniku stosowania barwników azowych do barwienia materiałów. Załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 stanowi, że takie PAA nie mogą migrować z materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych do żywności lub płynu modelowego imitującego żywność. Prace przeprowadzone przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej wykazały również, że PAA występują w zabarwionych serwetkach papierowych w stężeniach, które mają znaczenie dla monitorowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

- (5) Formaldehyd (substancja FCM nr 98) to substancja, której stosowanie w produkcji materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością jest dozwolone na poziomie unijnym. Do substancji tej ma jednak zastosowanie SML wynoszący 15 mg/kg (wyrażony jako całkowita zawartość formaldehydu i heksametylenotetraaminy).
- (6) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 284/2011⁽⁵⁾ ustanawia specjalne warunki i szczegółowe procedury dotyczące przywozu przyborów kuchennych z tworzyw poliamidowych i melaminowych pochodzących lub wysłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i Hongkongu, w tym obowiązkowe kontrole fizyczne 10 % przesyłek prowadzone przez państwa członkowskie. Rozporządzenie to zostało wprowadzone w związku ze znaczną liczbą przypadków braku zgodności z powodu uwalniania wysokich poziomów PAA z poliamidowych materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością oraz formaldehydu z melaminowych materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością.
- (7) Niedawna analiza danych wynikających z kontroli w miejscu przywozu do Unii Europejskiej i przedłożonych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 284/2011 wskazuje na to, że liczba przypadków niezgodności tych produktów spadła. Niemniej jednak z danych RASFF – w oparciu o wyniki analiz próbek pobranych na rynku – wynika, że niektóre z tych produktów nadal nie są zgodne z przepisami. Z informacji wynika również, że produkty takie nie pochodzą wyłącznie z Chin i Hongkongu. Należy zatem dodatkowo kontrolować poziomy PAA i formaldehydu, oprócz kontroli przeprowadzanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 284/2011.
- (8) Melamina (substancja FCM nr 239) to substancja, której stosowanie w produkcji materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością jest również dozwolone, i ma do niej zastosowanie SML na poziomie 2,5 mg/kg. Oprócz migracji formaldehydu odnotowano również migrację melaminy z przyborów kuchennych z tworzyw melaminowych. Należy zatem kontrolować poziomy migracji melaminy z tych samych próbek.
- (9) Fenol (substancja FCM nr 241) to substancja, której stosowanie jako monomer do produkcji materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością jest dozwolone, może być także stosowana do produkcji innych rodzajów materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, w tym żywic epoksydowych stosowanych w lakierach i powłokach. Do materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością ma zastosowanie SML wynoszący 3 mg/kg, który wprowadzono rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/174⁽⁶⁾ na podstawie ponownej oceny przeprowadzonej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”). W swojej opinii Urząd zmniejszył tolerowane dzienne pobranie (TDI) z 1,5 mg/kg masy ciała do 0,5 mg/kg masy ciała, zaznaczając, że oprócz materiałów do kontaktu z żywnością występuje wiele źródeł narażenia na fenol, które mogą skutkować poziomami narażenia równymi TDI lub przekraczającymi TDI. Należy zatem kontrolować poziomy fenolu pod kątem potencjalnego przekroczenia TDI.
- (10) Substancja 2,2-bis(4-hydroksyfenylo)propan (substancja FCM nr 151), powszechnie znana jako bisfenol A („BPA”), to substancja dozwolona do stosowania jako monomer do produkcji materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością, ale jest również wykorzystywana do produkcji innych materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, w tym żywic epoksydowych stosowanych w lakierach i powłokach. Niedawno rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/213⁽⁷⁾ wprowadzono nowy SML wynoszący 0,05 mg/kg w odniesieniu do materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością, a ponadto ten SML ma zastosowanie do lakierów i powłok, na podstawie ponownej oceny przeprowadzonej przez Urząd, który postanowił o niższym tymczasowym tolerowanym dziennym pobraniu (tTDI) w porównaniu z poprzednim TDI. Należy zatem kontrolować te materiały do kontaktu z żywnością w celu stwierdzenia, czy migracja BPA jest zgodna z tym nowym SML.
- (11) Również inne bisfenole, oprócz BPA, mogą być stosowane w materiałach do kontaktu z żywnością lub mogą migrować z tych materiałów. W szczególności sulfon 4,4'-dihydroksydifenylowy, powszechnie znany jako bisfenol S („BPS”, substancja FCM nr 154), jest stosowany jako monomer do produkcji tworzyw polieterosulfonowych i dozwolone jest jego stosowanie do produkcji materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością w Unii, a mający do niego zastosowanie SML wynosi 0,05 mg/kg. Nie są dostępne aktualne informacje na temat jego ewentualnej migracji do żywności, a informacje o możliwym wykorzystaniu lub migracji tej substancji z materiałów do kontaktu z żywnością, które są lakierowane lub powlekane, nie są kompletne. Należy zatem kontrolować materiały, z których BPS może migrować, w celu sprawdzenia rozpowszechnienia BPS migrującego do żywności.
- (12) Estry ftalanowe („ftalany”) to grupa substancji powszechnie stosowanych jako plastyfikatory i środki wsparcia technicznego. W materiałach z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością zezwolono na stosowanie pięciu ftalanów, w tym ftalanu dibutyłu („DBP”, substancja FCM nr 157), ftalanu benzylobutyłu („BBP”, substancja FCM nr 159), ftalanu bis(2-etyloheksylo) (DEHP, substancja FCM nr 283), ftalanu diizononyłu („DINP”, substancja FCM nr 728) i ftalanu diizodecyłu (DIDP, substancja FCM nr 729). Do tych ftalanów, wraz z szeregiem innych

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 284/2011 z dnia 22 marca 2011 r. ustanawiające specjalne warunki i szczegółowe procedury dotyczące przywozu przyborów kuchennych z tworzyw poliamidowych i melaminowych pochodzących lub wysłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 25).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/174 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 30 z 6.2.2015, s. 2).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/213 z dnia 12 lutego 2018 r. w sprawie stosowania bisfenolu A w lakierach i powłokach przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 10/2011 w odniesieniu do stosowania tej substancji w materiałach z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 41 z 14.2.2018, s. 6).

substancji, ma zastosowanie ograniczenie grupowe SML (T) wynoszące 60 mg/kg. Indywidualne SML mają również zastosowanie do DBP, BBP i DEHP, natomiast w odniesieniu do DINP i DIDP stosuje się ograniczenie grupowe wynoszące 9 mg/kg. Stężenie tych pięciu ftalanów jest również ograniczone w przeznaczonych do karmienia artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci, zgodnie z załącznikiem XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾. Oprócz wyników z systemu RASFF wskazujących na niezgodność z SML, ftalany, których stosowanie w materiałach z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością nie jest dozwolone, mogą nadal znajdować się w materiałach z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością i migrować do żywności. Należy zatem kontrolować poziomy ftalanów pod kątem potencjalnego braku zgodności.

- (13) Również inne substancje oprócz ftalanów są wykorzystywane w materiałach do kontaktu z żywnością jako plastyfikatory. Olej sojowy epoksydowany („ESBO”, substancja FCM nr 532), jak również ester diizononylowy kwasu 1,2-cykloheksanodikarbonylowego („DINCH”, substancja FCM nr 775) i kwas tereftalowy, bis(2-etyloheksylo)ester („DEHTP” lub „DOTP”, substancja FCM nr 798) są dozwolone do stosowania w produkcji materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością i ma do nich zastosowanie ograniczenie grupowe SML (T) wynoszące 60 mg/kg. Ponadto zarówno DEHTP, jak i ESBO mają indywidualne SML (60 mg/kg), z wyjątkiem uszczelkek z polichlorku winylu stosowanych do uszczelniania szklanych słoików zawierających żywność przeznaczoną dla niemowląt i małych dzieci, w przypadku których SML dla ESBO wynosi 30 mg/kg. W wyniku wcześniejszych prac przeprowadzonych przez państwa członkowskie i Szwajcarię stwierdzono problemy w zakresie zgodności dotyczące migracji ESBO z pokrywek słoików. Ponieważ istnieją również przesłanki wskazujące na to, że DINCH i DEHTP można stosować jako zamienniki ftalanów, a informacje na temat ich migracji do żywności są znikome lub niedostępne, należy sprawdzić rozpowszechnienie tych substancji migrujących do żywności.
- (14) Substancje per- i polifluoroalkilowe („PFAS”) stanowią grupę związków zawierających kwas perfluorooktanowy („PFOA”) i perfluorooktanosulfonian („PFOS”). Ze względu na ich właściwości amfifilowe te związki fluorowane są wykorzystywane do produkcji powłok odpornych na wodę i tłuszcz, np. stosowanych na papierowych lub tekturowych materiałach do pakowania żywności. Z informacji przekazanych przez niektóre państwa członkowskie wynika, że mogą wystąpić problemy dotyczące poziomów tych substancji w materiałach opakowaniowych z powlekanego papieru i powlekanej tektury. Ponadto stosowanie PFOA jest od dnia 4 lipca 2020 r. ograniczone do produkcji i wprowadzania do obrotu wyrobów, w tym materiałów i wyrobów do kontaktu z żywnością, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/1000 ⁽⁹⁾. Należy zatem dokładniej zbadać rozpowszechnienie tych substancji w materiałach do kontaktu z żywnością.
- (15) Metale i stopy są stosowane w materiałach i wyrobach do kontaktu z żywnością, w tym w przyborach kuchennych i zastawach stołowych, a także w urządzeniach do przetwarzania żywności. Na poziomie Unii określono szereg SML dla metali migrujących z materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością; informacje uzyskane od RASFF, oparte na ocenach ryzyka i ustawodawstwie krajowym, wskazują jednak na szereg przypadków niezgodności dotyczących metalowych przyborów kuchennych i zastaw stołowych. Jako że zagrożenia dotyczące niektórych metali, takich jak ołów i kadm, są dobrze udokumentowane, należy przeprowadzić kontrole migracji metali do żywności oraz zwiększyć wiedzę na temat rozpowszechnienia zjawiska migracji metali, w tym w szczególności z importowanych materiałów i wyrobów do kontaktu z żywnością oraz produktów tradycyjnych i rzemieślniczych.
- (16) W celu zapewnienia ogólnej obojętności i bezpieczeństwa materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością określa się limit migracji globalnej (OML), aby ograniczyć uwalnianie do żywności składników nietlotnych, w tym cząsteczek takich jak mikrowłókna. Ponieważ istnieje presja, by ze względów środowiskowych zastępować konwencjonalne materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, dodatki pochodzące ze źródeł naturalnych są stosowane jako wypełniacze w połączeniu z tworzywami sztucznymi w celu zmniejszenia wpływu na środowisko. Aby sprawdzić, czy przestrzegano zasad dobrej praktyki produkcyjnej i czy wspomniane materiały i wyroby z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością są wystarczająco obojętne, należy skontrolować migrację globalną.
- (17) Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego zalecenia oraz uzyskać wiarygodne i porównywalne wyniki kontroli, laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. materiałów do kontaktu z żywnością powinno w razie potrzeby pomagać państwom członkowskim we wdrażaniu niniejszego zalecenia.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1000 z dnia 13 czerwca 2017 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i substancji pochodnych (Dz.U. L 150 z 14.6.2017, s. 14).

- (18) W celu zgromadzenia jak największej ilości dostępnych informacji na temat rozpowszechnienia substancji migrujących z materiałów do kontaktu z żywnością należy również zachęcać państwa członkowskie do przekazywania istotnych danych, które zostały niedawno wygenerowane, przed zastosowaniem niniejszego zalecenia. W celu zapewnienia, aby wyniki te były wiarygodne i spójne z wynikami osiągniętymi w ramach niniejszego programu kontroli, należy zgłaszać tylko te wyniki, które uzyskano zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi pobierania próbek i analizy materiałów do kontaktu z żywnością, jak również przepisami dotyczącymi kontroli urzędowych.
- (19) Podstawowym celem niniejszego zalecenia jest określenie rozpowszechnienia substancji migrujących z materiałów i wyrobów do kontaktu z żywnością do żywności lub rozpowszechnienia substancji w materiale lub wyrobie do kontaktu z żywnością; zalecenie to nie służy lepszemu poznaniu poziomów narażenia. Dane powinny być zatem przekazywane przy użyciu wspólnego formatu w celu zapewnienia, że są one skoordynowane i opracowywane w sposób spójny.
- (20) W stosownych przypadkach właściwe organy państw członkowskich powinny rozważyć podjęcie działań w zakresie egzekwowania przepisów zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami.
- (21) Uzyskane wskutek niniejszego zalecenia informacje na temat rozpowszechnienia tych substancji należy wykorzystać do ustalenia, czy konieczne są jakiegokolwiek działania w przyszłości, w szczególności w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zabezpieczenia interesów konsumentów. Takie przyszłe działania mogą obejmować dodatkowe środki kontroli substancji pochodzących z materiałów z tworzyw sztucznych, w odniesieniu do których wprowadzono szczególne środki UE. Ponadto wyniki mogą przyczynić się do stworzenia bazy informacyjnej, w oparciu o którą będzie można ustalać przyszłe priorytety w kontekście oceny prawodawstwa dotyczącego materiałów do kontaktu z żywnością, w szczególności jeśli chodzi o materiały, w odniesieniu do których nie wprowadzono szczególnych środków UE.
- (22) Wdrożenie niniejszego skoordynowanego planu kontroli pozostaje bez uszczerbku dla innych kontroli urzędowych prowadzonych przez państwa członkowskie w ramach krajowych programów kontroli zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie powinny wdrożyć skoordynowany plan kontroli materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, jak wskazano w załączniku do niniejszego zalecenia. Należy jak najściślej stosować zalecaną w załączniku minimalną łączną liczbę próbek.
2. Państwa członkowskie powinny zgłaszać wyniki kontroli urzędowych przeprowadzonych zgodnie z załącznikiem.
3. Państwa członkowskie powinny również zgłaszać wyniki uzyskane w ramach wszelkich wcześniejszych kontroli przeprowadzonych w okresie pięciu lat poprzedzających dzień 1 stycznia 2019 r. Kontrole te powinny odnosić się do substancji zawartych w materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością objętych zakresem niniejszego zalecenia lub z nich migrujących i powinny być przeprowadzane zgodnie z odpowiednim prawodawstwem dotyczącym materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością i kontroli urzędowych. Wyniki należy zgłaszać zgodnie z załącznikiem.
4. W przypadku niezgodności państwa członkowskie powinny rozważyć podjęcie dalszych działań w zakresie egzekwowania przepisów zgodnie z art. 54 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Bez uszczerbku dla innych wymogów w zakresie sprawozdawczości takich działań w zakresie egzekwowania przepisów nie należy zgłaszać Komisji w kontekście niniejszego zalecenia.
5. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SKOORDYNOWANY PLAN KONTROLI – DZIAŁANIA I ZAKRES

1. Cel

Podstawowym celem planu kontroli jest ustalenie rozpowszechnienia substancji migrujących z materiałów do kontaktu z żywnością do żywności lub występowania substancji w materiale do kontaktu z żywnością. Właściwe organy państw członkowskich powinny zatem przeprowadzić kontrole urzędowe w celu ustalenia rozpowszechnienia na rynku Unii Europejskiej w odniesieniu do:

- migracji określonych substancji z materiałów do kontaktu z żywnością,
- określonych substancji w materiałach do kontaktu z żywnością,
- migracji globalnej z materiałów z tworzyw sztucznych do kontaktu z żywnością.

2. Opisy próbek i metoda pobierania

W poniższej tabeli określono rodzaje materiałów do kontaktu z żywnością, z których należy pobrać próbki, a także substancje, których migracja z tych materiałów do kontaktu z żywnością powinna zostać zbadana, z wyjątkiem związków fluorowanych – ich ilość należy zbadać w danym materiale.

Próbki należy pobrać również w punktach przywozu materiałów do kontaktu z żywnością pochodzących z państw trzecich, przy czym państwa członkowskie powinny brać pod uwagę kontrole już przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 284/2011. Państwa członkowskie powinny również przeprowadzić kontrole rynkowe, w tym pobieranie próbek w punktach sprzedaży hurtowej i punktach dystrybucji, tak aby próba danej części lub partii towaru mogła mieć wystarczającą wielkość; w razie potrzeby państwa członkowskie powinny ułatwić podjęcie wszelkich dalszych działań.

Analizę próbek powinny zajmować się laboratoria wyznaczone zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, przy wsparciu krajowych laboratoriów referencyjnych zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. e) tego rozporządzenia. Laboratorium referencyjne Unii Europejskiej powinno wspierać realizację niniejszego zalecenia zgodnie z art. 94 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁽¹⁾, jeżeli wymagają tego krajowe laboratoria referencyjne.

Jeżeli określenie migracji przy użyciu żywności lub płynu modelowego imitującego żywność nie jest wykonalne w praktyce, należy ustalić rozpowszechnienie w materiale, a do oszacowania maksymalnej migracji do żywności należy wykorzystać obliczenia lub modelowanie.

Badane substancje	Materiał do kontaktu z żywnością, z którego należy pobrać próbki
Pierwszorzędowe aminy aromatyczne (PAA)	Zastawy stołowe i przybory kuchenne z tworzyw sztucznych oraz zadrukowane materiały do kontaktu z żywnością, w tym papier i tektura
Formaldehyd i melamina	Zastawy stołowe i przybory kuchenne z tworzyw sztucznych, w tym niekonwencjonalne przybory kuchenne i zastawy stołowe z tworzyw sztucznych, takie jak kubki do kawy wielokrotnego użytku, w których zastosowano dodatki w tworzywach sztucznych pochodzące ze źródeł naturalnych, takich jak bambus
Fenol	Przybory kuchenne i zastawy stołowe z tworzyw sztucznych; materiały lakierowane lub powlekane oraz zadrukowane materiały opakowaniowe z tworzywa sztucznego, papieru oraz tektury
Bisfenole, w tym BPA i BPS	Tworzywa poliwęglanowe (BPA) i polieterosulfonowe (BPS); powlekane opakowania metalowe (np. puszki, pokrywki)

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

Badane substancje	Materiał do kontaktu z żywnością, z którego należy pobrać próbki
Ftalany i plastyfikatory nieftalanowe	Materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, w szczególności wytwarzane z wykorzystaniem polichlorku winylu (PVC), takie jak arkusze formowane termicznie, elastyczne opakowania i rurki; zamknięcia i pokrywki
Związki fluorowane	Materiały i wyroby z papieru i tektury, w tym używane do pakowania żywności typu fast food, żywności sprzedawanej na wynos i wyrobów piekarniczych oraz torebki na kukurydzę do prażenia w kuchence mikrofalowej
Metale	Ceramiczne, emaliowane, szklone i metalowe przybory kuchenne i zastawy stołowe, w tym materiały i wyroby rzemieślnicze i produkowane tradycyjnie
Migracja globalna	Niekonwencjonalne przybory kuchenne i zastawy stołowe z tworzyw sztucznych, takie jak kubki do kawy wielokrotnego użytku, w których zastosowano dodatki w tworzywach sztucznych pochodzące ze źródeł naturalnych, takich jak bambus

3. Liczba próbek

W poniższej tabeli podano zalecaną orientacyjną łączną liczbę próbek do zbadania w każdym uczestniczącym państwie członkowskim do celów niniejszego skoordynowanego planu kontroli.

Państwo członkowskie	Zalecana minimalna łączna liczba próbek
Belgia, Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy, Zjednoczone Królestwo	100
Republika Czeska, Cypr, Węgry, Niderlandy, Polska, Rumunia	75
Dania, Irlandia, Grecja, Chorwacja, Litwa, Austria, Portugalia, Szwecja	50
Bułgaria, Estonia, Łotwa, Luksemburg, Malta, Słowenia, Słowacja, Finlandia	25

4. Ramy czasowe kontroli

Kontrole powinny zostać przeprowadzone w okresie od dnia 1 czerwca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

5. Sprawozdawczość

Wyniki należy zgłaszać Komisji przy użyciu wspólnego formatu do dnia 29 lutego 2020 r.